

71 И когато излѣзе той на вратникъ-тъ, видѣ го
 друга, и казува на тѣзи които бѣхъ тамъ: И
 72 тойзи бѣ съ Іисуса Назарянина. И пакъ ся от-
 рече *Петръ* съ клѣтвѣ: Непознавамъ *тогозь* че-
 73 ловѣка. И слѣдъ малко пристѣпихъ тѣзи които
 стоехъ тамъ и рекохъ на Петра: Наистинѣ и
 ты си отъ тѣхъ; защото твое-то говореніе тя
 74 изявява. Тогазь той начинъ да проклѣва и да
 75 ся кълне: Не знайхъ *тогозь* челоуѣка. И тозь часъ
 пѣтель-тъ попѣ. И напоси си Петръ рѣчь-тъ
 на Іисуса, който бѣше му рекъ: Прѣди да пѣ
 пѣтель-тъ, трижды ще ся отречешъ отъ мене;
 и излѣзе вѣнь, и плака горко.

ГЛАВА 27.

1 И на сутринь-тъ вси чкы-тъ первосвященници
 и старѣйшины народни сторихъ съвѣтъ противъ
 2 Іисуса, да го убійхъ. И като го вързахъ, заве-
 дохъ го и прѣдадохъ го на управителя Понтій-
 скаго Пилата.
 3 Тогазь Іуда който го прѣдаде, като видѣ че
 бы осѣденъ, раская ся и върнхъ тридесеть-тъ
 сребърници на первосвященници-тъ и старѣй-
 4 шины-тъ. И казуваше: Съгрѣшихъ че прѣдадохъ
 5 кръвъ неповиннхъ. А тѣ рѣкохъ: Намъ що *ни*
 е? гледай ты. И като хвърли сребърници-тъ въ
 6 храмъ-тъ, излѣзе, и отиде та ся обѣси. А пер-
 восвященници-тъ зѣхъ сребърници-тъ, и реко-
 хъ: Не е простено да гы туримъ въ храмскъ-
 7 тѣ касъ; понеже сѣ цѣна на кръвъ. И като
 ся совѣтувахъ, купихъ съ тѣхъ нивъ-тъ грѣн-
 8 чарскъ, за погребаваніе на странны. За това ся
 9 нарече онази нива Крѣвна нива и до днесъ. То-
 гази ся испълни речено-то отъ Іереміѣхъ проро-
 ка, който казува: И зѣхъ тридесеть-тъ сребър-
 ницы, цѣнхъ-тъ на одѣннѣ-тъ, когото оцѣ-